

Item domus ædificata iuxta aliam domum non dimisso spatio 15. pedum fisco applicatur, ibid. num. 5.
Ex Additionibus.
Domus Sodomitis commodantes, vel precium accipientes, pari pane plectuntur, §. sodomia, num. 11.
Domus existens intra 40. passus propè ecclesiam, an gaudeat immunitate ecclesie, q. 39. nu. 9.
Domus diruenda debet dirui à fundamentis, q. 82. nu. 92.
Domus an possit dirui pro contumacia, ib. nu. 93.
Domus in statu ecclesiast. diruntur pro pace fracta, ib. nu. 94.
Domus communis an possit dirui, ib. nu. 95.
Et quid si sit alteri obligata, ib. nu. 96.
Et an destructa possit reedificari, ib. nu. 97.
Donatio causa mortis facta uxori, an publicetur confiscatis bonis mariti, q. 78. nu. 76.
Et quid in donatione propter nuptias, & inter viuos, ib. nu. 77.
Donatio facta à viro uxori ante ratum non pertinet ad fiscum, q. 78. nu. 66.
Donatio non reuocatur condemnato donatore in contumaciam, Donatio facta causa mortis reuocatur secuto crimine, etiam non docto de fraude, ib. nu. 91.
Et quomodo probetur fraus, num. 92. ib.
Donatio facta incapaci, cui applicetur, q. 79. n. 14. (nu. 43.
Dormiens si deliquerit, an excusetur, si postea ratu habuerit, q. 60.
Ex Claro.
Dos mulieris an confiscetur, §. si. q. 78. nu. 15.
Dos mulieris contrahentis matrimonium scilicet in casu prohibo, fisco applicatur, §. si. q. 80. nu. 4.
Ex Additionibus.
Dotis vsusfructus an publicetur, q. 78. nu. 72. & 74.
Dos in quibus casibus propter adulterium non amittatur, §. adulterium, num. 104.
Dos an veniat in executione si vxor fuerit condænata, q. 78. n. 62.
Et quid stante statuto, quòd vir dotem lucretur, ib. n. 63.
Et si mulier fuerit restituta, an recuperet acquisitum viro propter confiscationem, ib. nu. 64.
Dos amissa ab vxore propter mortem mariti applicatur hæredibus viri, ib. nu. 68.
Dos aufertur marito statim lata sententia contra vxorem, ibide.
Dos filie publicatur etiam in præiudicium patris, ibid. nu. 70.
Dos vxoris mandantis interfici maritum, an veniat in confiscationem, ibid. nu. 71.
Dos vxoris quado confiscetur propter hæres. mariti, q. 78. n. 75.
Dos debet reddi per fiscum vxoti ex bonis mariti publicatis iam mariti, & sine sententia diffinitiu, ib. nu. 78.
Dos confessata quando possit exigi contra fiscum, ib. nu. 85.
Dos quando sit restituenda, vt fiscus non possit aliquo tempore molestare, ibid. num. 86.
Et Auth. præterea, C. vnde vir, an procedat publicatis bonis mariti, ib. nu. 87.
Duellum hodie est prohibitum per Concil. Trident. q. 63. nu. 6.
E
Ex Additionibus.
Ebrietas an excusetur, q. 60. nu. 39.
Ebrietas in Hispania non excusat, ibid. nu. 42.
Ebrietas quomodo probetur, ib. nu. 40.
Ebrius, cui sal positus in vino, an excusetur, §. si. q. 60. n. 41.
Ex Claro.
Ecclesia habet immunitatem, vt delinquens, qui in eam confugit, non sit inde violenter extrahendus, §. si. q. 30. nu. 1.
Et an ambitus, qui est extra eccles. 40. passus, ibid. nu. 2.
Et an ecclesia nondum consecrata, ib. nu. 4.
Et quid si ecclesia sit interdicta, ibid. nu. 5.
Et quid si sit destructa, ibid. nu. 6.
Et quid si delinquens in vna eccles. confugiat in aliam, ib. nu. 8.
Ex Additionibus.
Ecclesiastica delicta quæ sint, §. 1. nu. 7.
Ecclesie bona furto subtrahæta auocantur à detinenti sine pretij restitutione, §. furtum, nu. 132.
Ecclesiasticum Iudex quando cognoscat de delictis laicor. q. 36.
Ecclesiasticus Iudex debet statim repetere clericum à laico captum, ibid. num. 26.
Ecclesiasticus Iudex potest contra sacrilegos ad excōmunicatio-

nem, & alias penas spirituales procedere, non obstante sententia Iudicis laici, q. 36. nu. 50.
Ecclesiasticus Iudex in Regno Neap. non exercet iurisdictionem in laicos, ibid. nu. 51.
Ecclesiasticus Iudex non tenetur stare processui facto per Iudicem secularem, ib. nu. 53.
Ecclesiasticus Iudex non potest testem laicum, qui coram eo factum deposuit per latam sententiam, q. 38. nu. 31.
Ecclesiast. Iudex an possit inhibere Iudicem laicū, pendente iudicio falsitati per clericū cōmissæ, coram ipso laico, ib. nu. 37.
Ecclesiasticus Iudex potest procedere cōtra delinquentes in ecclesia ratione sacrilegij, q. 38. nu. 51.
Ecclesiastica personæ omnes subsunt vni Principi, ibid. nu. 81.
Ecclesiast. personæ uon sustinent onera tēporalia, gaudent beneficio statuti de damnis datis, q. 82. sub nu. 35.
Ecclesiastica libertas, quando dicitur violari, q. 77. nu. 30.
Ecclesiastica libertas non læditur per statutum laicorum habens in se naturalem, & ciuilem æquitate, q. 77. nu. 37.
Edicta contra scientes aliquid, an sint valida, q. 27. nu. 8.
Et an si quis virtute illorum non reuelauerit, postea examinari ad defensionem, ibid. nu. 9.
Ex Claro.
Effraiores ecclesiarum cum spoliatione sunt excommunicati, §. si. q. 77. nu. 20.
Ex Additionibus.
Effraiores carceris etiam dicuntur, qui iussi ad eum se conferre neglexerint, q. 21. nu. 91.
Effraiores carcerum, quibus pœnis feriantur, ib. nu. 92.
Egregia personæ, quæ dicuntur, q. 26. nu. 6.
Emendatus quando possit esse testis, & quomodo probetur emendatus, q. 24. nu. 105. & 106.
Ex Claro.
Emens rē furtiua an teneatur ad eius restitut. §. furtum, nu. 26.
Ex Additionibus.
Emens rem furtiuam, an teneatur eam domino sine precio restituere, §. furtum, nu. 107.
Et petens eam sibi restitui debet probare furto subtractam fuisse, ibid. nu. 108.
Et quid si solutum fuerit precium illi penes quē res furtiua erat, §. furtum, nu. 109.
Et res etiam sine furto in alium translata, an sine precio sit restituenda, ibid. nu. eod.
Emens equum furto subtractum à transeunte amittit precium, §. furtum, nu. 110.
Et qualiter probetur fuisse subtractum, ibid. nu. eod.
Et an ille, cui fuit sublatas, possit à fure propria auctoritate recuperare, ib. nu. 111.
Et an debeat presentare iudici, & expensas rescicere, §. furtum, nu. 112.
Emens equum furtiuum à Zingaro, ad quid teneatur, ibidem, numero 114.
Emens rem raptam à latronibus, vel ab hoste, nomine domini, an amittat precium, ib. nu. 113.
Emens rem furtiuam extraordinarie punitur, §. furtum, nu. 120.
Et an contra eum possit agi actione furti ad rei persecutionem, ib. nu. 121.
Emens rem furtiuam bona fide, eamq. postea vendens non tenetur domino restituere precium, §. furtum, nu. 131.
Emens scienter à filiofamil. rem subreptam patri, tenetur furti, ibid. nu. 122.
Ex Claro.
Emphyteusis an veniat in confisc. bonorum, §. si. q. 78. sub nu. 7.
Ex Additionibus.
Emptor rei alienatæ in fraudem fisci, non recuperat illius precium, q. 78. nu. 101.
Ex Claro.
Episcopus pro clerico an audiatur, §. si. q. 33. nu. 5.
Et quis sit iudex competens episcoporum, §. si. q. 35. nu. 13.
Episcopus non potest determinare numerum fratrum in suis ecclesijs, §. si. q. 35. nu. 27.
Episcopus an possit capi facere laicos ob crimina communis fori, §. si. q. 37. nu. 8.
Episcopus an possit delegare laicis causas criminales clericorū, §. si. q. 41. nu. 5.
Et

Et an laico simul cum clerico, ibid. nu. 6.
Et an clerico coniugato, ibid. num. 7.
Episcopus negligens nō potest deponi, nisi à Sum. Pont. §. si. n. 73.
Quot Episcopi interuenire debeant de gradationi, §. n. q. 74. nu. 4.
Episcopi an habeant fiscum, cui possint bona delinquentium applicare, §. si. q. 78. nu. 6.
Ex Additionibus.
Episcopus non potest gratiare condemnatum ad perpetuum carcerem, q. 59. nu. 33.
Episcopus extraneus delinquens in aliena Diocesi, an possit ab Archidiacono puniri, q. 33. nu. 16.
Episcopus an possit punire Patriarcham delinquentem in sua Diocesi, ib. nu. 15.
Episcopus delinquens cognoscitur à Papa, q. 35. nu. 14.
Episcopus prohibens ne quis eat ad Monasterium, potest punire eum, licet exemptum, q. 38. nu. 7.
Episc. an possit cōsultare omnia bona clerici delinquent. q. 80. n. 2.
Episcopotū famuli an gaudeant priuilegio fori, q. 36. nu. 3.
Equus alienus an incidat in cōmillum rauone traudate gabelle, siue curus alienus, q. 82. nu. 91.
Exempta, & hōspitalij an gaudeant priuilegio fori, q. 35. nu. 23.
Error quomodo probetur, q. 55. nu. 54.
Es alienum quomodo diuidatur, quando bona pro confiscatione diuiduntur inter plures fiscos, q. 78. nu. 153.
Examen non dicitur perfectum, si in eodem constituto reus reuocauerit dictum cum ratione redditionis, q. 21. nu. 151.
Examatus vt principalis in le, & testis in alios, non potest torqueri tanquā testis, nisi datus copijs inaxiorum, q. 25. nu. 38.
Excellentia hominis quomodo sit probanda, q. 60. nu. 58.
Et circa quid consideretur, ibid.
Et prodest ad impunitatem, ibid.
Ex Claro.
Exceptio adulterij in causa ciuili repetitionis dotis, quando, & per quos opponi possit, §. adulterium, nu. 9.
De exceptionibus, quæ contra testes proponuntur, lib. 5. §. si. q. 53. num. 1.
Et an si opponantur eius crimina, opus sit specificare locum, & tempus commissi delicti, ib. nu. 2.
Et an opus sit etiam probare, quod communi opinione labentur pro talibus, ibid. nu. 3.
Et an opponens contra testes crimina, & ea non probans, teneatur actione iniuriarum, ibid. nu. 4.
De exceptionibus, quæ contra procedum ipsarum attestatorum proponuntur, ibid. nu. 5.
De exceptionibus, quæ contra dicta testium proponuntur, ibid. nu. 6.
De exceptione falsi, ibid. num. 7.
Et an testis falsus in vno, probet in alijs, ib. nu. 8.
Et quid si testis falsum dixerit in non concernentibus substantiā rei, de qua agitur, ibid. nu. 9.
Et quid si ipsemet sibi contradicat, quia scilicet aliquando vnū, aliquando aliud dixerit, cui dicto standum sit, primo an secundo, ibid. nu. 10.
Et quid si primo dixit vnum extraiudicium, deinde contrarium in iudicio, ibid. n. 11.
Et quid è conuersio, ib. nu. 12.
Et quid si in vno iudicio dicat contrarium eius, quod dixit in alio, ibid. nu. 13.
Et quid si in primo dixit nihil scire, in secundo verò deponat de veritate rei, ibid. nu. 14.
Et quid si in eadem instantia, & inter easdem personas contraria deponat, ib. nu. 15.
Et quid si primo per verbum credo, secundo autem per verbum assertiuium veritatis, ibid. nu. 16.
Et quid si testis neget se ita deposuisse, vt scriptum reperitur, ibidem, num. 17.
De exceptionibus, quæ contra propriam confessionem proponi possunt, lib. 5. §. si. q. 55. nu. 1.
Confessio extraiudicialis non sufficit ad probationem delicti, iudicio, Confessio facta coram Iudice competenti non valet, nisi extraiudicialis, ibid. nu. 3.
Et quid si facta fuerit parte præsentē, & acceptante, ibid. nu. 4.
Et quid si facta sit coram Iudice non sedente pro tribunali, ibid. numero 5.
Et quid si talis confessio emanauit extra causā, de qua agitur, ibi-

Et quid si fuit extorta a iudice sub spe impunitatis, ibid. nu. 7.
Et an iudex possit huiusmodi impunitatem reo promittere, ibid. numero 8.
Et an reus confessus sub spe talis promissionis, potest ex ipsa confessione condemnari, ib. nu. 9.
Et quid si non conitet de delicto, an possit reus ex propria confessione condemnari, ibid. nu. 10.
Et quomodo dicatur conitare de delicto, ib. nu. 11.
Cōfessio facta à minore sine auctoritate curatoris, an illi noceat, ibid. num. 12.
Cōfessio facta super processu formato iuris ordine nō seruato, an noceat contenti, ib. nu. 13.
Et quid si facta sit in tormentis, ib. nu. 14.
Confessio com qualitate adiecta, an possit pro parte acceptare, & pro parte rejci, ib. n. 15.
Et an saltem reus sit minus puniendus, ibid. nu. 16.
Cautela quomodo debeant hoc casu concipi verba confessionis, ib. nu. 17.
Reus an possit confessionem à se spōte factā reuocare, ib. n. 18.
Ex Additionibus.
Exceptio, quæ potest opponi contra accusatorem, procedi etiā contra iudicem inquirentem, q. 51. nu. 12.
Exceptiones sunt perpetuæ, ib. nu. 10.
Exceptio opposta contra testes, an sit referuanda, vel à principio repellat, q. 53. nu. 2.
Exceptio an reuocetur altiorē indag. est referu. & quæ sit, ib. n. 4.
Exceptio impunitatis impedit processū ad vltiora, q. 32. n. 52.
Etia quòd bannitus interfectus esset extra territorium bannici, ibid. exceptiones contra testes an sint referuandæ, vel repelluntur à princ. q. 24. nu. 25. & 14.
Exceptiones incompetentiæ fori, potest per quēlibet opponi, q. 33. et an per infamem, ib. nu. 8.
Exceptio fori debet ante litē contest. opponi, q. 39. n. 10. & q. 35. numero 1.
Et quomodo possit proponi post sententiam, q. 35. nu. 2.
Exceptionibus propositis concernentibus simul personā iudicis, & parus censetur prius præposita exceptio respiciens personam iudicis de oratione intellectus, q. 35. n. eod.
Exceptio absentie, & infirmitatis potest per quemlibet pro citato alleg. q. 34. nu. 7.
Exceptio in iudicio non admittitur, non docto de loco, vbi sit infirmitas, ib. nu. 20.
Exceptio carcerationis, quando citatum ab alio iudice excuset, ibid. n. 35. & seq.
Exceptio clericatus quomodo cognoscatur in Regno Neapolit. exceptio communicationis, vel falsi procuratoris etiam post litē contest. opponi potest, q. 14. nu. 2.
Exceptio contra sociū crim. quomodo sit formanda, q. 21. nu. 44.
Exceptio incompetentiæ potest quandocunque opponi, si iurisdicō sit limitata, q. 42. nu. 7.
Excusatio officialium Regis, vel Baronum, à quibus iudicibus cognoscantur in Regno Neapol. q. 16. nu. 10.
Excusatio contra testes debet specificare locum delicti, tempus, & circumstantias, q. 24. nu. 33.
Et an diem, & horam, ib. nu. 8.
Ex Claro.
Excommunicatio. De pena excommunicationis, §. si. q. 71. n. 1.
Duplicem esse excommunicationem, maiorem scilicet minorem, ibidem.
Percutiens clericum est excommunicatus, & incidit in penas canonis, si quis tuadente, ib. nu. 2.
Et quid si ipsemet clericus seipsum percutiat, ib. nu. 3.
Et an percutiens clericum primæ tonsuræ tantum, ib. nu. 4.
Et an percutiens religiosum religiosè viuentem, qui tamen professionem non emisit, ib. nu. 5.
Et an percutiens clericum non euntem in habitu clericali, ib. n. 6.
Et an percutiens clericum, ignorans illum esse clericum, ib. nu. 7.
Et quid si aliquis volens percutere Tuum laicum, percutierit Caium clericum, ib. nu. 8.
Et an percutiens clericum excommunicatum, incidat in penas delicti canonis, ib. nu. 9.
Et an percutiens clericum degradatum incidat in penā illius canonis, ib. nu. 10.